

Аллаһ рәһмат етсін сизе, шөнидлөр!

Аллаһы дәріндән дәрік етмәйндер
Әсил һәгигати тапмајағалар.
Онун жолу ила жол кетмәйндер
Мұтләг фәлаката уғрајағалар.

Нәжатда баш верән — тәсадүф дејіл
Зеррәчә дәйишмәз өлүнса тәңрар,
Милли фачиәнин фәсил-ба-фасил
Төрәдилмәсінде мұнаһымыз вар...

Јада—«Гурбан олум!»—дејіб апәнде
Биз Ганлы шәнбәнің һәммүн жазырдыг
Гылгачы «чушқаја» — раёна, кәнде
Бахарнен — милләтә гәбир газырдыг.

Јада жалға олуб, далға — дөмәја
Богазларымызы халталајырдыг
Ja тајфабазлығы салыб ортаја
Биз өз көнүмүз балталалајырдыг.

Бизим бөјүнлөрін бөјүрларини
Бојұртқен тәк алан жад о һүрілдер
Халғын ерәнәрак һәр сиррларини
Сизә, шеңидләрим, мор еширилдер.

Верәчәйн дејіл, Јалызы алмағы
Дүшүнен зијалым, билмирдинми сан
— Тәміз унудараг Ана торпағы
Тачавузнарлары ширникірмисан?

Мұнаһы бојнума алырам мән де
«Сијасат» сезүндөн горхуб гачышам
Көнәрдан сејр едіб вә кизләнәндә
Демә, яғылара ғапы ачмышам...

Мүнәш мәрән дејіл жарасалара
Рұшватхор нејінәир суверенлиji?
Азадлыг жар олар пак инсанлара
Һалал мејвәсиدير о сағ мәнлиин.

Азадлыг на пешкаш, на да тәнфедир
Ону мүмкүн дејіл кимдәнса уммаг
Нәр халғын талеји өз әлиндәдир
Бу һәгигетлөрә көзү јуммајаг.

Шеңидләр, чәркәнис тамамланмајыб
Ахы мұнаһымыз һәлә дә өнгөдүр
Азадлыг мәш'әли аловланмајыб
Чүнки бирлијимиз һәлә дә јоңдур.

Амандыр. — дәрік един Вәтән дардадыр,
Бу күн варлымыз да, насыбымыз да
Ағыр итиләрін ачысын дадыр
Суал алтындаадыр сабаһымыз да.

Жетмиш ил инләдик алтында зұлмүн
Сүнкү сүмүүма бах дирәнибидир
Иттиғағ бизимчүн дағылыб о күн
Ки, бизим Шеңидләр жүлләләнебидир.

Тарихдан нәтижә чыхармаг мәрән
Бу соғырымыдыр ачыг вә айдын
Фирғәлар — мәзһәби фәргән кечәрәк
Түрклюјә, Ислама, Халга гајыдын.

Вар ол, билетини атан коммунист.
Гардаш, жаңымда дур, мөрсүн ни ғатил
Бизи парчаламаг асан иш дејіл
Рәдд опсун ораглы-чәничли фашист.

Зијарат етмишем чох мәзәрләр
Шәнид хијабаны де бир пирдими?
Богур гәнәр мәни вә көз јашлары
Гејри-иҳтијари ачыр дәрдими...

Аллаһ рәһмат етсін сизе, шеңидләр
Гүртәрды ҹаныныз зұлмүн алиндән
Гүл тәк јашамазлар әсил икіндәр
Совет режиминин бу маһбесинде.

Сизин өлүмүнүз ојатды халғы
Сарылдыг — дирилди өлу гәлбимиз
Үч ранқиلى улдузу-ајлы бајрагы
Сон дејүш әзмијла галхызышыг биз.

О З А Н

№1 (23) 19 ғанвар 1991. Гијмәти 50 гәп. Гәзет 1989-чу илин декабрындан чыхыр.

ЭЗИЗ ОХУЧУ!

Нәрмәтли охучулар. Ұмидварыг ки, ғазеттимизин рәсми-ләшдирилмәсі Сизин сыраларынын артмасына кәтириб чыхармышдыр. Вә ола билсин, бәзиләриниз бизим гәзети илк деңгәзиниз алырыныз.

Буна көрә өзүмүзү бир нөв Сизә тәтдим етмәни дүзкүн билдик.

1989-чу илин декабрында «ВӘТӘН»ин илк нәрмәсінин ишыг үзү көрмәсінден бир илде артын вахт кечир. (Иш ела кәтириди ки, «ВӘТӘН»ин гәдәмләри угурулға олду — гәзет чандан чыхан күнү халғаңчаннан улу адның өзүнә

ғајтармaga наил олду).

Бу бир илде «ВӘТӘН»ин 22 нәрмәсін чапдан чыхыш вә артын Сиз ийрим үчүнчү нәрәни элининде сахлајырсыныз.

Сон дөврә республикамызының ичтимай һәјатыны сәчиј-жәләндирән хүсусијәтләрдән бири онларла жени гәзет вә журнналларын чыхмасы олмуш дур. Буна көрә жетин ки, Сизи илк нәйбәдә бизим өз гарышмыза һансы мәгсәдләр гојду-гумуз марагландырыр.

Бизим башлыча мәгсәдимиз Азәрбајҹаның ичтимай фикринин формалашмасында иштирек етмәкдир. Ини Азәрбајҹан бој атан арача бәнзәйир

(ұмидварыг ки, сојуглар-шахтадар ону дондурмајағалар) — һәлә ки, иә халғын сајы дәгит билинір, иә әразиси, иә дә тутдуғу жол.

Бүтүн женитмәләр кими қаһ өзүнү һар шејә гадир, қаһ да рүңдан дүшарәк бачарысыз һесаб едір. Буна көрә тез-тез сәһн едір, әл-ғолуну жарајајыр. Белә әззијәтдән бирчә чыхыш жолу вардыр: женитмә ғағындан жеткинлик дөврүнә мүмкүн гәдар тәз кечилмәлидир.

Жеткинлик дөврүнән әк башлыча әламети дүніжада баш верән һадисәләр өз мөвгөжи вә мәнағефи бахымындан жа-

наша билмәсиدير. Бунун үчүн биз тале тәрәфиндән бізә айрылымшы тарихи жолу көрмәли, һәмін да бу жолда ирәнліләмәжә имкан жарадан дахили таразлығы, милли барышығы тапшалыјыг.

Буна көрә дә ғазеттимизин адьыны әбәс жер «ВӘТӘН» гојмамышы. Ахы:

— һәрәмизин пајына бир тале дүшүр; бу дүніжада кимимиз варлы, кимимиз касыбы, кимимиз дүз, кимимиз әйри, кимимиз башы уча, кимимиз белі буқын жашајыры; буна бахмараг бизим һамымызы өз өвлады сајан бир кимсә варса, о да

ВӘТӘНДИР.

— бизим эн күнлүмүзүн белэ ушаг тәк зәйф олдуғуну көзләрдән жаш ахыдараг, көврәлдәрек сұбута жетириң

ВӘТӘНДИР.

— экспиң, әк күчсүзүмүзүн белэ һәјатыны гүртүп бермәжә нәзүр олмасы изә өз бөјүклендүрүн тәсдиғ етмәк имкани вәрән женә да

ВӘТӘНДИР.

— севқиалиси олана севқиали-сүндән эзиз, севқиалиси олдана севқиали олар, о да

ВӘТӘНДИР.

РЕДАКСИЈАДАН